

Tedbirde odun yığınlarının yeri

Erdoğan Akdemir: “Tarihçe’de geçen, ‘Çünkü böyle bir imtihanda inatçı, bahaneci ve insafsız muarızların karşısında teşhir edilmesinden herkes anladı ki, hiçbir hile hiçbir enaniyet hiçbir garaz, hiçbir dünyevî ve uhrevî ve şahsî menfaat karışmamak, tam halis; hak ve hakikatten geliyor. Eğer perde altında kalsaydı çok manalar verilebilirdi. Daha avam-ı ehl-i iman itimat etmezdi. “Belki bizi kandırırlar” der ve havas kısmı dahi vesvese ederdi..” cümlelerinde “belki bizi kandırırlar,” ifadesi var. 1 Bu ne demektir?”

Asayiş Tedbiri

Üstad Hazretleri hizmet hayatında asayişini temine ve müsbet harekete azamî derecede dikkat göstermiştir. Bu çerçevede Tesettür Risalesi, Hücumat-ı Sitte, Beşinci Şuâ gibi hükümetin ilşebileceği bazı Risalelerini kendi tedbiriyle odun ve kömür yığınları altına saklatıyor.

Fakat öyle dehşetli aramalardan geçiyor ki, evin muhtemel bütün gizli bölmeleri arandığı gibi, odun ve kömür yığınları altına kadar bakıyorlar.

Ve tabii ki oraya gizlenen Risaleler oradan alınıp suç aleti olarak dosyaya konuyor. Ardından büyük bir cürüm işlenmiş gibi savcılıkça suç dosyası oluşturulup mahkemeye şikâyet ediliyor. Derken mahkeme süreci başlıyor.

Bediüzzaman da müdafaalarında, bu saklanan Risaleleri savunuyor. Bu Risalelerin her birisinin muhtelif âyet ve hadislerin tefsiri ve yorumu olduklarını, yüksek hakikati ifade ettiklerini, asayiş bozucu şeyler olmadıklarını, fakat habbeyi kubbe yaparak suç unsuru sayılmaması için odun yığınları altına saklandığını ifade ediyor. 2

Hükümet Kalbe Değil, Ele Bakar

Bediüzzaman, Nur Talebelerine son dersinde asayişini temin önceliğini bu minvalde

şöyle açıklıyor:

“Bir mahrem risale vardı ki, o mahrem risalenin neşrini men etmişim. “Öldükten sonra neşrolunsun” demiştim. Sonra mahkemeler alıp okudular, tetkik ettiler, sonra beraat verdiler. Mahkeme-i Temyiz o beraatı tasdik etti. Ben de bunu dâhilde asayişî temin için ve yüzde doksan beş masuma zarar gelmemesi için neşredenlere izin verdim.” 3

Böyle Risale saklamanın, meselenin esasını bilmeyen avam açısından bir boş karnı vardır: Bir suç var ki saklıyorlar, gibi evham ve hatta suç üretmelerine sebep olur. Nitekim söz konusu Risalelerin aramalarda odun ve kömür yığınları arasından çıkartıldığı dosyaya da girmiştir. Saklandığına göre bir suç olduğu iddialarına yer verilmiştir.

Oysa Bediüzzaman, asayişî öncelikleri için sakladıklarını, hükümete muhalefet etmenin ise hiçbir hükümette suç olmadığını, hükümetin kalbe değil, ele bakması lâzım geldiğini savunmalarında ifade etmiştir.

Hepsi Beraat Almıştır

Fakat arama yapan ekipçe odun yığınları dâhil hiçbir gizli yer bırakılmaksızın aranıp bu saklanan Risaleler de bulunuyor ve mahkemeye sevk ediliyor. Bu kitapların da savunması isteniyor.

İşte Üstad Hazretleri bahsettiğiniz mektubunda, böyle saklanan Risalelerin de bulunup açığa çıkarılmasının kader açısından hikmetini açıklıyor. “Güzel oldu” demek istiyor. Gizli kalsaydı evham edenlerce bir şey var zannedilecekti. O sebeple diyor ki: “Herkes anladı ki, hiçbir hile, hiçbir enaniyet, hiçbir garaz, hiçbir dünyevî ve uhrevî ve şahsî menfaat karışmamak, tam halis; hak ve hakikatten geliyor.” 4

Eğer açığa çıkmayıp saklanan yerde perde altında kalsaydı, bu durumda evhamlı, ürkek ve korkak insanlarca çok manalar verilirdi. Avam kısmı “belki bizi kandırırlar” der, itimat etmez ve kaçar. Havas kısmı olan âlimler de vesvese ederdi. Neticede hükümetin de beslediği evham ve korku ile Risale-i Nur okunmaz ve istifade edilmezdi.

Bu sebeple aramalarda bulunarak mahkeme edilmesi kader açısından yararlı olmuştur. Suç unsuru taşımadığı ispat edilmiştir. Zaten hepsi de gerek mahkemelerden, gerek yargıtaydan beraat almıştır.

Dipnotlar:

- 1- Tarihçe-i Hayat, 616-617.
- 2- Şuâlar, s. 306, 314, 397.
- 3- Emirdağ Lâhikası, s. 577.
- 4- Tarihçe-i Haya,t 616-617.